

Folketingets Forhandlinger. (174.)

2765

16. Jan. 1896: 2. Beh. af Finansloov. s. 1896—97. (Sidenrigsminist.)

2766

at der fra Lovgivningsmagtens Side kan gøres mangt og meget, som kan afhjælpe nogle Brøst og nogle af de største Savn i saa Henseende. Sikker er det imidlertid, at det, der kan yde den største Modstand, den Faktor, der bedst kan bære over de daarlige Tider, er den danske Landhøststands Udrustning med Dygtighed i sit Jag paa alle Omraader og specielt paa Husdyravlens Omraade. Om end enkelte Egne trindt om i Landet kunne have bedre Erhvervsfilder, er det dog hovedsagelig Husdyrbruget, der er Landbrugets Indtægtskilde efter den Maade, hvorpaa Landbruget har udviklet sig i de senere Aar. Jeg mener derfor, ligesom det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Bust), at enhver nok saa lille Haandsrøkning, der bydes os fra Statens Side til Dygtiggørelse og Udvikling paa Husdyravlens Omraade, maa vi modtage, og ligesom jeg selv vil stemme for Bevillingen af de 2,500 Kr., haaber jeg, at ærede Medlemmer ville gøre det samme, for at Bevillingen kan blive vedtagen her i Folketinget. Det vil tillige være et Udtryk for, at vi paakønne den Iver, der er vist fra Statens Side til ogsaa at give Vejledning paa dette specielle Omraade. Det vil ogsaa i Fremtidens Landbrug blive en vigtig Faktor at saa en rentabel Indtægt af vort Svinehold. Der har ogsaa her været peget hen til Slagterierne o. s. v., og det er altsammen Spørgsmaal, som maa tages under Overvejelse. Men det afgørende er egentlig Avl, Opdræt og Fodring, altsaa hvad der ligger uden for Slagterierne. Det er ikke Slagterierne, men Producenterne, der skulle hjælpes ved, at Aplers Love klargøres for dem saa vel som den økonomisk rigtige Fodring og Pleje. Jeg vil med disse saa Ord anbefale Tingets Medlemmer at stemme for Flertallets Indstilling, for Bevillingen af de 2,500 Kr.

Rosager: Det er kun for at saa Værlighed til at gøre et Par ganske korte Bemærkninger, at jeg har tilladt mig at bede om Ordet, og da nærmest i Anledning af nogle Udtalelser, som den høitærede Minister fremkom med over for mig i sit Foredrag. Naar saaledes den ærede Minister udtalte, at jeg skulde have ytret, at denne lille Bevilling skulde kastes i Græs til

Dyrlægerne i Provinserne, saa er det aldeles fejlagtigt. Noget saadant har jeg ikke udtalt, men derimod har jeg anført, hvad der staar i Motiverne, at der særlig var tænkt paa at anvende Dyrlæger, som havde vist Interesse for og Forståelse af denne Sag. Med Hentyk til den Udtalelse, den ærede Minister lagde mig i Munden, at jeg skulde have sagt, at vi aldeles ingen Hjælp havde af Konsulenterne, saa har jeg heller ikke udtalt noget saadant. Jeg sagde, at Mindretallet stod betænkelig ved at gaa til hertiligere Bevillinger, eftersom vi nu ere gaaede til at give 50,000 Kr. aarlig til Konsulenter, og dette var i temmelig nøje Overensstemmelse med, hvad den ærede Minister selv sagde. Den ærede Minister sagde, at Konsulentvirksomheden var saa gammel, at man begyndte at glemme, hvad Savn man har haft af den. Denne Udtalelse kan jeg egentlig ikke opfatte som nogen Anbefaling af Bevillingen, for hvis vi virkelig have saa megen Savn af Konsulentvirksomheden ogsaa nu, vilde vi vel ikke tænke saa meget paa den Savn, vi have haft af den, men saa vilde vi glæde os over den Nytte, vi have af den i Døbliffet. Derfor mener jeg, at den ærede Ministers Udtalelser falde noget nær sammen med de Udtalelser, hvormed jeg sluttede mit Foredrag i Gaar, da jeg sagde: Vi mene, som det blev sagt af den ærede Ordfører, at den Tid er forbi, da det praktiske Landbrug kan slaa sig til Ro med at stille gaa ved Stød af teoretisk uddannede Statskonsulenter." Det udtalte jeg, og det er min Mening, at den Tid er forbi, da det kun er disse teoretisk uddannede Statskonsulenter, der kunne give Stød i den rigtige Retning. — Det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Bust) anførte, at han syntes, det vilde være underligt, om han som Landmand skulde være med til at nægte at modtage en Bevilling til Landbrugets Fremme, selv om den kun var lille. Jeg er enig med det ærede Medlem i denne Betragtning, hvis Bevillingen var god, og hvis den virkelig var til Støtte for Landbruget, men her i dette Tilfælde er jeg af den Mening, at det kun er Dyrlægerne, der ville saa Savn af den, for jeg har den Opfattelse, som jeg udtalte, og som jeg vedblivende hæveder meget skarpt, selv over for dygtige Dyrlæger, som have ofret en lang Tid af deres Ungdoms-